

4.10.2026 – neděle – Den díkuvzdání – slavnost konfirmace

Štěpán, Jana Flachsová, Nela Šuláková, Lukáš Hurtík

Preludium –

průvod

Píseň: 598 – Chléb, víno, slunce zářivé

Přivítání

NŠ – píseň + rozloučení s konfirmandy

Oznámení –

Čtení: Luk 2,41–52; Matouš 15,1-20 + **Modlitba**

Píseň: EK – 366 – Dnes tebe volá Pán – Pěvecký soubor

Solo Pěv soubor – Novou píseň zazpívám (Ve tvém domě)

Kázání –

Píseň – 405 – To já, ó Pane můj

Slova konf. – veršíky a vyznání víry + společ. píseň – Mou cestu v rukou

Poděkování rodičům +

Křestní – konfirmační vyznání a slib

Slovo místokurátor + modlitba

Píseň – pěvecký soubor – Požehnání

Vysluhování SVP + písně – 714 – Někdo mě vede za ruku; 759 – Radujme se vždy společně; 761 – V sjetí tomto pravme sobě

Přímluvné modlitby -

Poslání – Požehnání

Závěrečná píseň – 418 – I když se rozcházíme

Společné foto

Lukáš 2,41–52

Milí konfirmande, drahá Boží rodino.

Co mě na dnešním evangeliu dojmá nejvíc? To, že Ježíš už jako dvanáctiletý chlapec ví, kde je jeho místo. Marie a Josef ho hledají tři dny. Představte si, co se jim honí hlavou: strach, úzkost, otázky, kde je, co se stalo. A když nakonec najdou Ježíše v chrámu, slyší: „Copak jste nevěděli, že mám být v tom, co patří mému Otci?“ Nejedná se o Ježíšovu vzpouru proti rodičům, protože o chvíli později evangelium říká, že se s nimi vrací do Nazaretu a je jim poslušný.

Ježíš však ukazuje něco velmi důležitého. Každý člověk má v životě něco většího než jen pohodlí, úspěch a naplňování vlastních plánů. Je tu něco, k čemu ho Bůh zve. A dnes, v den konfirmace a vděčnosti za dary, zejména chci tato slova věnovat vám mladým lidem, protože jste mladí, máte své sny, rodinu, možnosti, život před sebou. A přesto chcete ve svém srdci objevit něco většího. Je tady touha po duchovních věcech, a mojí touhou je abyste patřili Ježíši. Ne proto, abyste neměli problémy, ne proto, aby vás všichni chápali, právě naopak. Aby vaše rozhodnutí byla pro mnohé podivná, ne všichni budou chápat vaši touhu po Bohu.

Ale jedno věste: jste stvořeni k něčemu většímu. A možná je to otázka i pro nás, nejen pro mladé, protože člověk může mít 40, 50 nebo 70 let a stále si nedokáže odpovědět na otázku: k čemu vlastně žiji? Můžeme každý den běhat, vyřizovat věci, plnit povinnosti a najednou zjistit, že jsme někde po cestě ztratili to nejdůležitější. **Ježíš nám dnes připomíná: neztrat' to, co patří Otci, neztrat' modlitbu, neztrat' srdce, neztrat' to místo, kde se setkáváš s Bohem.** Člověk totiž může ztratit mnoho věcí, ale **nejhorší je ztratit Toho, pro koho bylo naše srdce stvořeno.**

Matouš 15,1-20

Dnes je také den vděčnosti za úrody. Máme hojnost, ale co je vlastně důležité?

Farizeové přišli za Ježíšem s velmi závažným problémem. „**Tvoji učedníci si před jídlem neumyli ruce.**“ No, to je ale drama. Skoro konec světa.

A Ježíš říká – „klid“ - větším problémem, než špinavé ruce může být špinavé srdce. Protože člověk může mít umyté ruce, vyžehlenou košili, krásný medailonek(přívěšek) na krku, a pak jedinou větou ublížit druhému na celý den. Můžeš dbát na stravu, aby se ti do úst nedostalo nic nezdravého, a přitom vůbec nedávat pozor na to, co z těch úst vychází: pomluvy, zlomyslnost, posměch, pohrdání. „Já jsem jen řekl pravdu.“ Přesně tak. Někdy lze pravdu říct tak, že člověku se chce žít, a jindy tak, že už se mu nechce promluvit.

Ježíš neříká, že pravidla nejsou důležitá. Říká jen: nezaměňuj slušný vzhled a chování s čistým srdcem. **Víra totiž nezačíná tím, že člověk vypadá bezvadně. Víra začíná tehdy, když začneš dávat pozor, aby se kvůli tobě**

někdo necítil bezcenný. Možná si dnes, než něco řekneš, polož jednu otázku: povzbudí moje slova toho člověka, nebo ho ještě více srazí k zemi?

Filtrace našich slov

Nad čím se má člověk především zamýšlet, když chce něco říci?

Jednou přišel kdosi celý rozčilený k Sokratovi: „Sokrate, slyšel jsi, co udělal tvůj přítel? To ti musím hned vyprávět.“

„Okamžik, prosím tě,“ přerušil ho mudrc. „Prosel jsi to, co mi chceš říct, třemi síty?“

„Třemi síty?“ podivil se muž.

„Ano, můj milý, třemi síty. Podívej se, zdali to, co mi chceš říct, projde třemi síty. První síto je síto pravdy. Zkoumal jsi všechno, co mi chceš říct, zdali je to pravdivé?“

„Ne, slyšel jsem to vyprávět a...“

„No vidíš! Ale určitě jsi to zkusil s druhým sítem. Je to síto dobroty. Jestlipak to, co mi chceš říct – když už by to neměla být pravda – je alespoň dobré?“

Druhý na to váhavě: „Ne, není, naopak...“

„Aha!“ přerušil ho Sokrates. „Použijeme tedy aspoň třetí síto a zeptáme se, zdali to, co mi chceš říct a co tě tak rozčílilo, je potřebné!“

„Potřebné to právě není...“

„Tedy,“ usmál se mudrc, „jestli to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré nebo potřebné, nech to být a nezatěžuj tím ani sebe, ani mě!“

Rekapitulace:

a) Ježíš nám dnes připomíná: neztrať to, co patří Otci, neztrať modlitbu, neztrať srdce, neztrať to místo, kde se setkáváš s Bohem. Člověk totiž může ztratit mnoho věcí, ale nejhorší je ztratit Toho, pro koho bylo naše srdce stvořeno.

b) Můžeš dbát na stravu, aby se ti do úst nedostalo nic nezdravého, a přitom vůbec nedávat pozor na to, co z těch úst vychází: pomluvy, zlomyslnost, posměch, pohrdání.

1. **Filtr pravdy**
2. **Filtr dobroty**
3. **Filtr užitečnosti**

Pomodleme se: *Ježíši, ved' mě tak, jak jsi vedl Marii, Josefa. Dej mi odvahu hledat to, co skutečně pochází od Tebe. Probud' v nás touhu po Tvé svatosti, dej mladým lidem sílu, aby se nebáli zvolit si Tebe, i když svět říká, že je to divné. Pane Ježíši, očisti mé srdce a má slova. Nauč mě mluvit pravdu s láskou, neubližovat a nesoudit. Dej, ať se lidé po setkání se mnou přiblíží k Tobě. Amen*

Štěpán Marosz

Modlitební náměty:

Za rodinu

„Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“ (Jozue 24,15).

Otče náš, děkuji, že Ti záleží na celé naší rodině. Prosím, aby Tě všichni moji blízcí mohli poznat. Pomoz mi být pro ně příkladem lásky a služby. Vyznávám, že všichni potřebujeme Tvé moudré a láskyplné vedení, abychom mohli vytvářet krásné rodinné společenství. Ochraňuj naše děti, aby nebyly strhávány špatnými příklady. Čekám na Tvou pomoc a prosím „buď v naší domácnosti Pánem.“ Dej, aby náš rodinný život byl veden Tvým slovem a modlitbou. Prosím Tě, aby se naše rodina stala oázou klidu a pokoje v dnešní neklidné a narušené době. Amen.

Za děti

Otče náš, jsou venku a já je nemůžu chránit. Čím jsou větší, tím méně můžu být s nimi. Jdou si svými vlastními cestami a nejsou moje vlastnictvím, svěřuji je Tobě a snažím se jim rozumět a podepírat. Dej jim dobré kamarády a přátele a také dobré dospělé kolem nich, kterým by na nich záleželo. Chraň je, aby se jim nestalo nic zlého, a samy, aby nezavinily neštěstí. Ochraňuj je, aby nedělaly nic nesprávného, když jsou samy mezi sebou. Především dej jedno: aby se rády vracely domů, aby se těšily na domov rodičů a aby ho milovaly. Dej, aby se mi dařilo vytvořit tento domov a náš rodinný krb milým a takový ho zachovat co nejdéle. Jim dej, aby nemyslely na své rodiče se strachem ani tehdy, když udělaly něco špatného. Zachovej jim důvěru, že tento dům je pro ně stále otevřený i přes všechny hlouposti, které udělaly. Dej nám všem, aby jim náš domov ukazoval, co znamená být doma, být u Tebe tam, kde Ty jsi doma, u stolu v tvém věčném království. Amen.

Za konfirmandy a mladou generaci v našem sboru:

Pane Ježíši Kriste, sjednocujeme se všemi, kteří se modlí za mladou generaci, a vroucně prosíme: chraň mladé lidi před otroctvím hříchu a dávej jim sílu a vytrvalost ve všech životních zkouškách. Naplňuj srdce všech mladých Tvou láskou, aby objevili cestu, na kterou je zveš, a věrně po ní šli. Mladým věřícím dej odvahu čerpat z pokladů Tvého slova(Bible) a posiluj je svým Svatým Duchem, aby byli solí země a světlem světa, a tak se stávali pravdivými svědky Krista všem lidem. O to vše prosíme ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Amen.